

הנחושת וְדָא הוּא לְבָר, (רְבִרְבָא עֲלָאָה) והוא מזבח החיצון [לא] וּמִיכָאֵל הַשָּׂר הַגָּדוֹל, מִקְרִיב עָלֶיהָ קֶרְבָּנָא נִיּוּחָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. ומיכאל השר הגדול מקריב עליו את הקרבנות לפני הקב"ה שהם נשמות הצדיקים (שע"ר) וְלִתְתָא, מְזַבַּח הַזֶּהָב, וכנגדם יש למטה בביה"ק מזבח הזהב שהוא כנגד הבינה (מק"מ) וּמְזַבַּח הַנְּחֹשֶׁת, שהוא כנגד המלכות (מק"מ) בְּדָא קְטוֹרֶת. וּבְדָא חֲלָבִין וְאִמּוּרִין. על מזבח הזהב מקטירים קטורת ועל מזבח הנחושת מקטירים חלבים ואמורים.

על מזבח הפנימי כתוב שמן וקטורת ישמח לב

וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כז) שֶׁמֶן וְקְטוֹרֶת יִשְׂמַח לֵב. ועל מזבח הפנימי כתוב שמן וקטורת ישמח לב שפירושו ששמן שהוא כנגד החכמה וקטורת שהיא כנגד הבינה הם משמחים את הלב שהוא זו"ן (הסולם) וְלֹא כְּתִיב ולא כתוב בפסוק שֶׁמֶן וְחֲלָבִין וְאִמּוּרִין יִשְׂמַח, אֵף עַל גַּב דְּאִתְבְּסוּתָא דְרוּגְזָא וְדִינָא אִינוּן. אפילו שהחלבין ואמורין שקרבים ע"ג המזבח החיצון הם המתקת הרוגז והדין כמו השמן והקטורת מ"מ הם לא מוזכרים בפסוק בלשון ישמח לב מכיון שהם מצד המלכות שע"י נעשה ייחוד זו"ן ויש בהם קצת אחיזה לחיצונים (הסולם) אֲבָל שֶׁמֶן וְקְטוֹרֶת, חֲדוּתָא דְכָלָא

[לא] לפי שהמלכות יורדת בלילה לעולם (אליעזר).
הבריאה שהוא מחוץ לעולם האצילות (דמשק)

הלימוד היומי

לע"נ חכם מאיר רפאל בן שרה ז"ל

אִיהוּ, אבל שמן והקטורת הרומזים לחכמה והבינה הם השמחה של כולם **וְלֹא מִסְטָרָא דְרוּגְזָא וְדִינָא**. והם לא מצד הרוגז והדין כלל ולכן רק הם ממתיקים את הדין בשלימות **וְדָא מְדַבְּחָא דְאִיהוּ פְּנִימָא דְקְטָרֵת** (ס"א דְאִינוּן פְּנִימָא דְקְטָרֵת) **יְדָקָה, בְּדָקוּתָא דְכֻלָּא**, וזה המזבח הפנימי שמקטירים עליו קטורת דקה שהיא דקה מכולם [לב] **בְּקְשׁוּרָא דְמַהֲמֻנוּתָא**, והקטורת גורמת שהבינה נקשרת עם המלכות הנקראת אמונה (הסולם) **אֶקְרִי קוּל דְמָמָה יְדָקָה**, ולכן הבינה נקראת קול דממה דקה מפני שהיא נעלמת [גג] (מק"מ) **וּבְגִין דְאִיהוּ מְדַבְּחָא פְּנִימָא, דְאֵתְקֶשֶׁר בְּקְשׁוּרָא דְמַהֲמֻנוּתָא**. ומכיון שהמזבח הפנימי שהוא כנגד הבינה הוא נקשר בקשר של האמונה.

האמונה.

מזבח החיצון נקרא גם מזבח הנחושת ומזבח הפנימי נקרא מזבח ה'

מְדַבְּחָא אַחְרָא, אֶקְרִי מְזִבַּח הַחִצּוֹן. וּפְנִימָא אֶקְרִי מְזִבַּח יִי'. המזבח האחר שהוא כנגד המלכות נקרא מזבח החיצון ומזבח הפנימי נקרא מזבח ה' **אַחְרָא, אֶקְרִי** והמזבח האחר נקרא גם **מְזִבַּח הַנְּחֹשֶׁת, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר** כמו שנאמר בפסוק (מלכים א, ח) **מְזִבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְפָנַי יִי' קָטַן מִהַכִּיל וְגו'**. ונאמר עליו לפני ה' לפי

אור הרשב"י

[לב] ונקראת דקה לפי שהיא כנגד הבינה דממה דקה מחמת שהיא הקטנה והדקה מכל ואין לתחתונים שום השגה בה (הסולם).
[גג] אמנם לעיל פירש שהמלכות נקראת קול הספירות (מק"מ).

הלימוד היומי

לע"נ חכם מאיר רפאל בן שרה ז"ל

שבחינתו רחוקה יותר מהמזבח הפנימי שנקרא מזבח ה' (רמ"ק) **רְבִי יוֹסִי אָמַר**
מִהָכָּא, רבי יוסי דורש שיש שני מזבחות למעלה וכנגדם שני מזבחות למטה בביה"ק
 מפסוק אחר שכתוב (דברים לג) **וְכִלִּיל עַל מִזְבְּחֶךָ, תִּירֵי**. שכתוב בפסוק
 מזבחך בניקוד סגול תחת החי"ת שהוא בלשון רבים ומשמע שיש שני מזבחות (מק"מ)
וְכִתִּיב עַל מִזְבְּחוֹתַי לְרִצּוֹן. דהיינו שמזבחותי רומז לב' מזבחות ואמנם
 לא מצינו פסוק כזה אלא רק בישעיה (נו ז). כתוב לרצון על מזבחי מ"מ הזוהר דורש בדרך
 של אל תקרי כך אלא כך וכן מצינו כמה פעמים בזוהר (ניצוצי אורות).

המלכות נקראת חרב נוקמת נקם ברית שתקנה לעם ישראל את הרושם של
 אות ברית קודש שנפגם ע"י עמלק

רְבִי אַבָּא (אָבָא) אָמַר, כְּתִיב כתוב בפסוק (שמות יז) **וַיִּבֶן מֹשֶׁה**
מִזְבֵּחַ וְגו', לְקַבֵּל הַהוּא פְּנֵימָא בְּנֵה הָאִי, ומבאר רבי
 אבא שכנגד הבינה שהיא מדה פנימית בנה משה את המזבח וכוונתו היתה לתקן את
 המלכות שנפגמה במעשה עמלק ולעלות את המלכות אל הבינה (מק"מ) **וְעַל דָּא**
אַתְקְרִי יִי נְסִי. ולכן נקרא בשם ה' נסי **מְהוּ נְסִי**. **דְּרָשִׁים רְשִׁימָא**
דְּאֵת קַיִימָא קַדִּישָׁא. ושואל רבי אבא מהו הפירוש נסי ומבאר רבי אבא

שהמלכות רשמה רשימת של אות ברית קודש דהיינו שהיא תיקנה את מצוות המילה ע"י
 הנקמה בעמלק (מק"מ) **דְּבִשְׁעָתָא דְּעַמְלָק אַתָּא לְאַעְבְּרָא הָאִי**
רְשִׁימָא קַדִּישָׁא מְנִייהו דִּישְׂרָאֵל, בשעה שעמלק בא להעביר את
 הרושם הקדוש של ברית המילה מעם ישראל **הָאִי מִזְבֵּחַ קַיִימָא לְקַבְּלֵיהּ**

לְנִקְמָא הֵהוּא נִוְקְמָא דְאַת קַיִמָא, המזבח שהוא כנגד המלכות עמד
 כנגדו לנקום את הנקמה של אות ברית קודש שהוא היסוד שנקרא אות ברית שעמלק פגם
 בו (רמ"ק) **וְעַל דָּא אֶתְקַרִי** ולכן המלכות נקראת (ויקרא כו) **חֶרֶב נִוְקָמַת**
נְקָם בְּרִית. וְדָא אֶתְקַנַּת לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל רְשִׁימָא קַדִּישָׁא.
 והמלכות תיקנה לעם ישראל את הרושם של אות ברית קודש שנפגמם ע"י עמלק **וּמִשָּׁה**
בָּנָה לְקַבֵּל הָאִי מְזִבַּת, ומשה רבנו בנה כנגד המלכות מזבח **וְקַרְי לִיה**
יְי' נְסִי. וקרא לו בשם ה' נסי דהיינו ש"י שהיא המלכות עשתה נקמה בשביל הברית
 שנקרא ניסי (מק"מ) **וְדָא הוּא מְזִבַּת פְּנִימִי,** והמזבח הזה הוא כנגד מזבח
 הפנימי שהוא כנגד הבינה שע"י ניתנה המלכות (מק"מ) **קוּל דְּמָמָה דְּקָה.**
 (מלכים א, יט) והבינה נקראת קול דממה דקה לפי שהיא דקה ונעלמת וא"א להשיגה.

המלכות פעמים מקבלת גבורות ונקראת בשם אדנות ופעמים מקבלת חסדים
 ונקראת בשם הו"ה

וְעַל דָּא ועל המזבח החיצון שהוא כנגד המלכות נאמר (מק"מ) **אֵשׁ תִּמִּיד**
תִּוְקַד עַל הַמְזִבֵּחַ וְגו', **אֵשׁ דְּאֶשְׁתַּכַּח תְּדִירָא.** והיא
 האש שנמצאת תמיד ע"ג המזבח **וּמֵאֵי אִיהוּ.** **אֵשׁא דִּיעֲחָק.** ושואל מי
 האש הזאת ומשיב שהיא אש הגבורה של יצחק **וּכְדִין, שְׂמָא דָּא, אֲדַנְי.**
 ואז שהמלכות מקבלת את הגבורות אז השם שלה הוא שם אדנו"ת שהוא מלשון דין (מק"מ)
וְכַד יְסֻדְר עֲלָה כְּהֵנָּא אֵינּוּן אָעִין, וכאשר הכהן שהוא מצד החסד
אֶתְבְּסָמָא בְּשָׂמָא, וְקַרִּינָן לָהּ בְּשָׂמָא מסדר את העצים ע"ג המזבח